

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2006/21/EÜ,

15. märts 2006,

kaevandustööstuse jäätmete käitlemise ja direktiivi 2004/35/EÜ muutmise kohta

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust, ⁽¹⁾

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust, ⁽²⁾

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽³⁾, võttes arvesse lepituskomitee poolt 8. detsembril 2005 heaks kiidetud ühist teksti

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni teatises "Ohutu kaevandamine: viimaste kaevandusõnnetuste järelmeetmed" nähakse ühe esmatähtsa meetmena ette kaevandustööstuse jäätmete käitlemise reguleerimist. Selle meetme eesmärk on täiendada algatusi, mis vastavad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2003. aasta direktiivile 2003/105/EÜ, millega muudetakse nõukogu direktiivi 96/82/EÜ ohtlike ainetega seotud suurõnnetuste ohu ohjeldamise kohta, ⁽⁴⁾ ning kaevandamisel tekkivaid aheraineid ja rikastamisjäätmete käitlemist hõlmava parimat võimalikku tehnikat käsitleva dokumendi koostamist nõukogu 24. septembri 1996. aasta direktiivi 96/61/EÜ saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta ⁽⁵⁾ egiidi all.

- (2) Euroopa Parlament toetas eespool nimetatud teatise kohta 5. juulil 2001 tehtud resolutsioonis ⁽⁶⁾ igati vajadust võtta vastu direktiiv kaevandustööstuse jäätmete kohta.

- (3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuli 2002. aasta otsuses nr 1600/2002/EÜ, millega võetakse vastu kuues keskkonnavaline tegevusprogramm, ⁽⁷⁾ nähakse seoses endiselt tekkivate jäätmetega ette järgmised eesmärgid: selliste jäätmete ohtlikkuse taset tuleks vähendada ja need peaksid olema nii ohutud kui võimalik; eelistada tuleks taaskasutamist ja ringlussevõttu; kõrvaldatavate jäätmete kogust tuleks vähendada miinimumini ja jäätmed tuleks kõrvaldada ohutult; kõrvaldamiseks ette nähtud jäätmed tuleks töödelda nende tekkekohale võimalikult lähedal sellises ulatuses, mis ei vähendaks jäätmekäitlustoimingu te tõhusust. Õnnetuste ja katastroofidega seoses nähakse otsuses nr 1600/2002/EÜ esmatähtsa meetmena ette selliste meetmete väljatöötamine, mis aitavad vältida suurõnnetuste ohtusid, eelkõige neid, mis tulenevad kaevandustegevusest, ning kaevandamisjäätmetega seotud meetmete arendamine. Samuti nähakse otsusega nr 1600/2002/EÜ esmatähtsa meetmena ette kaevandustööstuse säästva majandamise edendamine, et vähendada selle mõju keskkonnale.

- (4) Kooskõlas ühenduse keskkonnapoliitika eesmärkidega on vaja kehtestada miinimumnõuded, et vältida või vähendada nii palju kui võimalik kahjulikku mõju, mis tuleneb keskkonnale või inimeste tervisele selliste kaevandustööstuse jäätmete käitlemisest, nagu näiteks rikastamisjäätmed (st tahked või vedelad jäätmed, mis jäävad järele pärast maavara töötlemist erinevate tehnoloogiate abil), aheraine ja katend (st materjal, mis eemaldatakse kaevandamise käigus maavarani jõudmiseks, sealhulgas kaevandamise ettevalmistamise käigus eemaldatud materjal) ja mulla pealiskihit (st pinnase ülemine kiht), tingimusel et need materjalid on jäätmed vastavalt nõukogu 15. juuli 1975. aasta direktiivile 75/442/EMÜ jäätmete kohta. ⁽⁸⁾

⁽¹⁾ ELT C 80, 30.3.2004, lk 35.

⁽²⁾ ELT C 109, 30.4.2004, lk 33.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 31. märtsi 2004. aasta arvamus (ELT C 103 E, 29.4.2004, lk 451), nõukogu 12. aprilli 2005. aasta ühine seisukoht (ELT C 172 E, 12.7.2005, lk 1) ja Euroopa Parlamendi 6. septembri 2005. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

Euroopa Parlamendi 18. jaanuari 2006. aasta õigusloomega seotud resolutsioon ja nõukogu 30. jaanuari 2006. aasta otsus.

⁽⁴⁾ ELT L 345, 31.12.2003, lk 97.

⁽⁵⁾ EÜT L 257, 10.10.1996, lk 26. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 166/2006 (ELT L 33, 4.2.2006, lk 1).

(5) ÜRO raames 2002. aasta ülemaailmse säästva arengu tippkohtumisel vastu võetud säästvat arengut käsitleva

⁽⁶⁾ EÜT C 65 E, 14.3.2002, lk 382.

⁽⁷⁾ EÜT L 242, 10.9.2002, lk 1.

⁽⁸⁾ EÜT L 194, 25.7.1975, lk 39. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

- Johannesburgi rakenduskava punkti 24 kohaselt on vaja kaitsta majandusliku ja sotsiaalse arengu aluseks olevaid loodusvarasid ja pöörata ümber praegune loodusvarade hävitamise tendents, majandades loodusvarasid säästval ja integreeritud viisil.
- (6) Seetõttu peaks käesolev direktiiv hõlmama maismaal tegutsevatest kaevandustööstustest pärit jäätmete käitlemist, see tähendab selliste jäätmete käitlemist, mis tekivad maavarade uuringute käigus, kaevandamisel (sealhulgas ettevalmistav etapp), rikastamisel ja ladustamisel ning karjääride töö tulemusel. Selline käitlemine peaks siiski kajastama põhimõtteid ja prioriteete, mis on määratletud direktiiviga 75/442/EMÜ, mida vastavalt selle artikli 2 lõike 1 punkti b taandele ii kohaldatakse jätkuvalt kõikide käesoleva direktiivi reguleerimisalast välja jäävate kaevandustööstuse jäätmete käitlemise aspektide suhtes.
- (7) Dubleerimise ja liigsete haldusnõuete vältimiseks tuleks käesolevat direktiivi kohaldada ainult selliste tegevuste suhtes, mida peetakse direktiivi eesmärkide saavutamisel esmatähtsateks.
- (8) Seetõttu ei tuleks käesoleva direktiivi sätteid kohaldada jäätmevoogude suhtes, mis on küll tekkinud maavarade kaevandamisel või rikastamisel, kuid ei ole kaevandamise või rikastamisega otseselt seotud, näiteks toidujäätmed, õlijäätmed, kasutuselt kõrvaldatud sõidukid, kasutatud patareisid ja akud. Selliste jäätmete käitlemisel tuleks kohaldada direktiivi 75/442/EMÜ või nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiivi 1999/31/EÜ prügilate kohta⁽¹⁾ või muude asjakohaste ühenduse õigusaktide sätteid, mida kohaldatakse maavarade uuringute käigus, kaevandamisel või rikastamisel tekkinud jäätmete suhtes, mis veetakse kohta, mis käesoleva direktiivi tähenduses ei ole jäätmehoidla.
- (9) Samuti ei tuleks käesolevat direktiivi kohaldada avamerel tehtud maavarade uuringute, kaevandamise ja rikastamise tulemusena tekkinud jäätmete suhtes või vee juhtimise ja väljapumbatud põhjavee tagasijuhtimise suhtes, samas kui püsijäätmete, maavarade uuringute tulemusena tekkinud tavajäätmete, saastumata pinnase ning turba kaevandamise, rikastamise ja ladustamise tulemusena tekkinud jäätmete suhtes tuleks kohaldada ainult piiratud hulka nõudeid, kuna selliste jäätmete keskkonnamoht on väiksem. Mittepüsivate tavajäätmete puhul võivad liikmesriigid nõudeid vähendada või selliste nõuete kohaldamisest loobuda. Neid erandeid ei kohaldata siiski A-kategooria jäätmehoidlate suhtes.
- (10) Kuigi käesolev direktiiv hõlmab kaevandustööstuse jäätmeid, mis võivad olla radioaktiivsed, ei hõlma käesolev direktiiv radioaktiivsusega seotud aspekte, mis on Euroopa Aatomienergiaühenduse (Euratom) asutamislepingu alusel käsitletav valdkond.
- (11) Et pidada kinni direktiivi 75/442/EMÜ ja eelkõige selle artiklites 3 ja 4 määratletud põhimõtetest ja prioriteetidest, peaksid liikmesriigid tagama, et kaevandamisega tegelevad ettevõtjad võtaks kõik vajalikud meetmed, et vältida või vähendada nii palju kui võimalik kõiki kaevandustööstuse jäätmete käitlemisest tulenevaid tegelikke või võimalikke negatiivseid mõjusid keskkonnale või inimeste tervisele.
- (12) Need meetmed peaksid muu hulgas põhinema direktiivis 96/61/EÜ määratletud parima võimaliku tehnika käsitlusel ning kui sellist tehnikat kasutatakse, peab liikmesriik kindlaks määrama, kuidas saaks vajaduse korral arvesse võtta jäätmehoidla tehnilisi omadusi, selle geograafilist asukohta ja kohalikke keskkonnatingimusi.
- (13) Liikmesriigid peaksid tagama, et kaevandamisega tegelevad ettevõtjad koostaksid kaevandamisjäätmete ärahoidmiseks või minimeerimiseks, rikastamiseks, taaskasutamiseks ja kõrvaldamiseks asjakohase jäätmekava. Sellised kavad tuleks koostada nii, et tagada jäätmekäitluse võimaluste asjakohane planeerimine eesmärgiga vähendada nii palju kui võimalik jäätmeteket ja jäätmete kahjulikkust ning soodustada jäätmete taaskasutamist. Lisaks sellele tuleks määrata kindlaks kaevandustööstuse jäätmete koostis, et tagada, et sellised jäätmed reageeriks nii palju kui võimalik ainult ennustataval viisil.
- (14) Õnnetusohu minimeerimiseks ning keskkonna ja inimeste tervise kaitse kõrge taseme tagamiseks peaksid liikmesriigid tagama, et iga A-kategooria jäätmehoidla käitaja võtab vastu jäätmetest tuleneva suurõnnetuse vältimise põhimõtted ning rakendab neid. Ennetusmeetmed peaksid sisaldama ohutuse juhtimise süsteemi vastuvõtmist, õnnetuste korral kasutatavate hädaolukorra lahendamise kavade koostamist ning ohutuselase teabe levitamist isikutele, keda suurõnnetus võib tõenäoliselt mõjutada. Õnnetuse korral peaksid ettevõtjad olema kohustatud esitama pädevatele asutustele kogu asjakohase teabe, mis on vajalik tegeliku või potentsiaalse keskkonnakahju leevendamiseks. Neid erinõudeid ei tuleks kohaldada nende kaevandustööstuse jäätmete hoidlate suhtes, mis kuuluvad direktiivi 96/82/EÜ reguleerimisalasse.
- ⁽¹⁾ EÜT L 182, 16.7.1999, lk 1. Direktiivi on muudetud määrusega (EÜ) nr 1882/2003.

- (15) Jäätmehooldlat ei peaks liigitama A-kategooria alla üksnes ohtude põhjal, mida selline hooldla kujutab kaevandustööstuse töötajate ohutusele ja tervisekaitsele ning mis on hõlmatud muude ühenduse õigusaktidega, eelkõige direktiividega 92/91/EMÜ⁽¹⁾ ja 92/104/EMÜ⁽²⁾.
- (16) Võttes arvesse kaevandustööstuse jäätmete käitlemise erilist laadi, on selliseid jäätmeid vastu võtvate jäätmehooldlate jaoks vaja kehtestada loa taotlemise ja andmise erikord. Lisaks sellele peaksid liikmesriigid võtma vajalikud meetmed tagamaks, et pädevad asutused vaatavad loatingimused korrapäraselt läbi ja vajaduse korral ajakohastavad neid.
- (17) Liikmesriigid peaksid tagama, et vastavalt 25. juunil 1998. aastal sõlmitud ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni keskkonnainfo kättesaadavuse ja keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise konventsioonile (Arhusi konventsioon) teavitatakse üldsust jäätmekäitlusloa taotlemisest ning enne kõnealuse loa andmist konsulteeritakse asjaomase üldsusega.
- (18) On vaja selgelt esitada asukoha, haldamise, kontrolli ja sulgemisega seotud nõuded, millele jäätmehooldlat, mida kasutatakse kaevandustööstuse jäätmete ladustamiseks, peaksid vastama, ning ennetus- ja kaitsemeetmed, mis tuleb võtta, et kaitsta keskkonda mis tahes ohu eest lühemas ja pikemas perspektiivis ning täpsemalt kaitsta põhjavett saastumise eest, mida tekitab nõrgvee imbumine pinnasesse.
- (19) On vaja selgelt määratleda A-kategooria jäätmehooldlat, mida kasutatakse kaevandustööstuse jäätmete ladustamiseks, võttes arvesse sellise saastuse tõenäolisi mõjusid, mis tuleneb kõnealuse hooldla käitamisest või õnnetusest, mille puhul jäätmed pääsevad väljapoole hooldlat.
- (20) Jäätmete suhtes, mis paigutatakse tagasi kaeveõõntesse kas kaeveõõnte ülevõlendamiseks või maapinna taastamiseks või maavarade kaevandamisega seotud ehitustegevuseks, nagu masinatele mõeldud juurdepääsuteede, veorampide, vaheseinte ja kaitsetõkete või pervede ehitamine kaeveõõntesse või nende hooldamine, tuleb samuti kohaldada teatavaid nõudeid, et kaitsta pinna- ja/ või põhjavett, kindlustada kaevandamisjäätmete stabiilsus ning tagada asjakohane järelevalve pärast sellise tegevuse lõpetamist. Seetõttu ei tuleks selliste jäätmete suhtes kohaldada käesoleva direktiivi nõudeid, mis käsitlevad eranditult jäätmehooldlaid, välja arvatud tingimuste osas, millele on osutatud kaeveõõsi käsitlevates erisätetes.
- (21) Selleks et tagada kaevandustööstuse jäätmeid vastu võtvate jäätmehooldlate nõuetekohane ehitamine ja hooldus, peaksid liikmesriigid võtma asjakohaseid meetmeid tagamaks, et selliste hooldlate projekteerimisega, neile asukoha määramisega ning nende haldamisega tegelevad tehniliselt pädevad isikud. On vaja tagada, et käitajate ja nende töötajate koolitus ja teadmised annavad neile vajalikud oskused. Lisaks sellele peaksid pädevad asutused ise veenduma, et käitajad võtavad uue jäätmehooldla ehitamiseks ja hooldamiseks või olemasoleva jäätmehooldla igasuguseks laiendamiseks või muutmiseks vastu sobiva korra, sealhulgas jäätmehooldla sulgemise järgseks etapiks.
- (22) On vaja võtta kasutusele kontrollikord, mida kohaldatakse jäätmehooldlate tegutsemise ajal ja pärast hooldla sulgemist. Samuti tuleb A-kategooria jäätmehooldlate puhul kontrolli ja järelevalve eesmärgil näha ette sulgemisjärgne hooldusperiood, mis on vastavuses iga jäätmehooldla poolt kujutatava ohuga, sarnaselt sellega, mida nõutakse direktiivis 1999/31/EÜ.
- (23) On vaja määratleda kaevandustööstuse jäätmeid vastu võtva jäätmehooldla sulgemise aeg ja viis ning näha ette käitaja kohustused ja vastutus jäätmehooldla sulgemise järgsel perioodil.
- (24) Liikmesriigid peaksid nõudma, et kaevanduste käitajad võtavad kasutusele kontrolli- ja haldusmeetmed, et vältida vee ja pinnase saastumist ning teha kindlaks igasugune kahjulik mõju, mis nende jäätmehooldlatel võib olla keskkonnale või inimeste tervisele. Lisaks peaks veereostuse minimeerimiseks olema jäätmete ladustamine igasse suublasse kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiviga 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik⁽³⁾. Lisaks sellele tuleks hiivahoidlate tsüaniidi ja tsüaniidühendite kontsentratsioonide teatavat liiki kaevandustes nende kahjuliku ja mürgise mõju tõttu alandada madalaima võimaliku tasemeni, kasutades parimat olemasolevat tehnikat. Kontsentratsioonide jaoks tuleks vastavalt ja igal juhul kooskõlas käesoleva direktiivi erinõuetega kehtestada maksimummäärad, et selliseid mõjusid vältida.
- (25) Kaevandustööstuse jäätmeid vastu võtva jäätmehooldla käitaja peaks olema kohustatud esitama liikmesriikide poolt kindlaksmääratavas korras rahalise tagatise või muu samaväärse tagatise, et tagada kõikide loast tulenevate kohustuste täitmine, sealhulgas nende kohustuste täitmine, mis on seotud jäätmehooldla sulgemise ja järelhooldusega. Rahaline tagatis peaks olema piisav, et
-
- ⁽¹⁾ Nõukogu 3. novembri 1992. aasta direktiiv 92/91/EMÜ puurides maavarasid kaevandavate tööstuste töötajate ohutuse ja tervisekaitse tõhustamise miinimumnõuete kohta (üheteistkümmes üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses) (EÜT L 348, 28.11.1992, lk 9).
- ⁽²⁾ Nõukogu 3. detsembri 1992. aasta direktiiv 92/104/EMÜ maa peal ja maa all maavarasid kaevandavate tööstuste töötajate ohutuse ja tervisekaitse tõhustamise miinimumnõuete kohta (kaheteistkümmes üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses) (EÜT L 404, 31.12.1992, lk 10).
-
- ⁽³⁾ EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1. Direktiivi on muudetud otsusega nr 2455/2001/EÜ (EÜT L 331, 15.12.2001, lk 1).

- maksta jäätmeoidla poolt mõjutatud maa-ala (sealhulgas jäätmeoidla ise) taastamise eest, nagu on kirjeldatud artikli 5 kohaselt koostatud jäätmekavas ja nõutud artiklis 7 osutatud loas, mida teeb kvalifitseeritud ja sõltumatu kolmas isik. Selline tagatis tuleb esitada enne, kui jäätmeid hakatakse jäätmeoidlasse ladustama, ning tagatise suurus tuleb korrapäraselt kohandada. Lisaks on kooskõlas põhimõttega "saastaja maksab" ning vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivile 2004/35/EÜ keskkonnavastutusest keskkonnakahjustuste ärastamise ja parandamise kohta⁽¹⁾ oluline selgitada, et kaevandustööstuse jäätmeid vastu võtva jäätmeoidla käitaja vastutab asjakohaselt oma tegevusest tuleneva keskkonnakahju eest või sellise kahju tekkimise ohu eest.
- (26) Kui kaevandustööstuse jäätmete jäätmeoidlatel võivad tõenäoliselt olla keskkonda oluliselt kahjustavad piiriüle- sed mõjud ja sellest tulenevalt inimestervisele teise liikmesriigi territooriumil, peaks olema olemas ühine kord, et hõlbustada naaberriikide-vahelisi konsultatsioone. Selle meetme eesmärk peaks olema tagada, et ametiasutused vahetaksid piisavalt teavet ning et üldsust teavitataks nõuetekohaselt kõikidest sellistest jäätmeoidla- test, mis võivad selle teise liikmesriigi keskkonda negatiivselt mõjutada.
- (27) Liikmesriikidel on vaja tagada, et pädevad asutused loovad kaevandustööstuse jäätmeid vastu võtvate jäätme- hoidlate järelevalve- või samaväärse kontrollisüsteemi. Ilma et see piiraks käitaja loast tulenevate kohustuste täitmist, tuleks enne jäätmete ladustamise alustamist kontrollida, kas loatingimused on täidetud. Peale selle peaksid liikmesriigid tagama, et käitajad ja nende õigusjärglased peavad jäätmeoidlate kohta ajakohasta- tud registrit ning et käitajad annavad oma õigusjärglastele üle jäätmeoidla olukorda ja tegevusi käsitleva teabe.
- (28) Liikmesriigid peaksid esitama komisjonile korrapäraselt aruanded käesoleva direktiivi rakendamise kohta, seal- hulgas teabe õnnetuste või "napilt mööda läinud juhtumite" kohta. Nende aruannete alusel peaks komis- jon esitama aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (29) Liikmesriigid peaksid kehtestama eeskirjad käesoleva direktiivi rikkumiste eest määratavate karistuste kohta ja tagama nende eeskirjade rakendamise. Need karistused peaksid olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.
- (30) On vajalik, et liikmesriigid tagavad nende territooriumil asuvate selliste suletud, sealhulgas maha jäetud jäätme- hoidlate inventeerimise, et tuvastada need, mis põhjusta- vad tõsist negatiivset mõju keskkonnale või mis võivad keskpika või lühikese aja jooksul kujutada tõsist ohtu inimeste tervisele või keskkonnale. Need inventuurid peaksid olema aluseks asjakohaste programmide meet- metele.
- (31) Komisjon peaks tagama, et vahetataks asjakohast tea- duslikku ja tehnilist teavet selle kohta, kuidas suletud jäätmeoidlaid liikmesriikides inventeerida, ning meto- doloogiate arengu kohta, et aidata liikmesriikidel suletud jäätmeoidlate korraldamisel järgida käesolevat direktiivi. Samuti tuleks tagada parimaid võimalikke tehnikaid käsitleva teabe vahetamine liikmesriikides ja liikmesrii- kide vahel.
- (32) Asutamislepingu artikli 6 järjekindlaks kohaldamiseks peab ühenduse poliitika ja tegevuse rakendamisse integreerima keskkonnakaitse nõuded, pidades silmas säästva arengu edendamist.
- (33) Käesolev direktiiv võib olla kasulik vahend, mida võtta arvesse selle tõendamisel, et arenguabi raames ühenduse poolt rahastatavad projektid sisaldavad vajalikke meet- meid, et vältida või vähendada nii palju kui võimalik negatiivset mõju keskkonnale. Selline lähenemisviis on kooskõlas asutamislepingu artikliga 6, eriti selles küsi- muses, mis puudutab keskkonnakaitse nõuete integree- rimist ühenduse arengukoostöö poliitikasse.
- (34) Käesoleva direktiivi eesmärki, milleks on kaevandustöös- tuse jäätmete käitlemise parandamine, ei suuda liikmes- riigid üksinda tegutsedes piisavalt saavutada, kuna selliste jäätmete väärkäitlemine võib põhjustada piiriülest saas- tust. Põhimõtte "saastaja maksab" kohaselt on muu hulgas oluline võtta arvesse kaevandustööstuse jäätmete põhjustatud igasugust kahju keskkonnale ning kõnealuse põhimõtte erinev siseriiklik rakendamine võib põhjus- tada märgatavaid erinevusi ettevõtjate finantskohustustes. Lisaks sellele takistavad erinevad kaevandustööstuse jäätmete käitlemist käsitlevad siseriiklikud meetmed saavutamast eesmärki tagada ohutuse ja vastutuse miinimumtase selliste jäätmete käitlemisel ning optimee- rida nende jäätmete taaskasutamist kogu ühenduses. Kuna käesoleva direktiivi ulatuse ja mõju tõttu on selle eesmärgid paremini saavutatavad ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Nime- tatud artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv kaugemale sellest, mis on vajalik nimetatud eesmärkide saavutamiseks.

⁽¹⁾ ELT L 143, 30.4.2004, lk 56.

- (35) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused. ⁽¹⁾
- (36) Käesoleva direktiivi ülevõtmise ajal olemas olevate jäätmeheidlate edasise kasutamise tingimusi tuleks reguleerida, et kindlaksmääratud aja jooksul võtta meetmed, mis on vajalikud selliste jäätmeheidlate kohandamiseks käesoleva direktiivi nõuetega.
- (37) Õigusaktide kvaliteedi parandamist käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe ⁽²⁾ artikli 34 kohaselt julgustatakse liikmesriike koostama enda jaoks ja ühenduse huvides oma tabelid käesoleva direktiivi ja ülevõtmismetmete vastavuse kohta ning need avalikustama,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Sisu

Käesolev direktiiv sätestab meetmed, korra ja juhised, et vältida või vähendada nii palju kui võimalik kaevandustööstuse jäätmete käitlemise tulemusel tekkivat kahjulikku mõju keskkonnale, eriti veele, õhule, pinnasele, loomastikule ja taimestikule maastikule, ning sellest tulenevat ohtu inimeste tervisele.

Artikkel 2

Reguleerimisala

- Ilma et see piiraks lõigete 2 ja 3 kohaldamist, hõlmab käesolev direktiiv selliste jäätmete käitlemist, mis on tekkinud maavarade uuringute, kaevandamise, rikastamise ja ladustamise ning karjäärade töö tulemusena (edaspidi "kaevandamis-jäätmed").
- Käesoleva direktiivi reguleerimisalasse ei kuulu:
 - maavarade uuringute, kaevandamise ja rikastamise ning karjäärade töö tulemusena tekkinud jäätmed, mis ei teki otseselt nende toimingute tulemusena;
 - avamerel tehtud maavarade uuringute, kaevandamise ja rikastamise tulemusena tekkinud jäätmed;
 - direktiivi 2000/60/EÜ artikli 11 lõike 3 punkti j esimeses ja teises taandes määratletud vee suunamine ja väljapumbatud põhjavee tagasijuhtimine kõnealuse artikliga lubatud ulatuses.

- Maavarade uuringute, kaevandamise, rikastamise ja ladustamise ning karjäärade töö tulemusena tekkinud püsijäätmed ja saastumata pinnas ning turba kaevandamise, rikastamise ja ladustamise tulemusena tekkinud jäätmed ei kuulu artiklite 7 ja 8, artikli 11 lõigete 1 ja 3, artikli 12, artikli 13 lõike 6 ning artiklite 14 ja 16 kohaldamisalasse, välja arvatud juhul, kui neid jäätmeid ladustatakse A-kategooria jäätmeheidlas.

Pädev asutus võib leevendada nõudeid, mis esitatakse maavarade (välja arvatud nafta ja vee väljaurustumisel tekkinud maavarad (peale kipsi ja anhidriidi)) uuringute tulemusena tekkinud tavajäätmete ladustamisele ning saastumata pinnase ja turba kaevandamisest, rikastamisest ja ladustamisest tulenevatele jäätmetele, kui leitakse, et artikli 4 nõuded on täidetud, või selliste nõuete kohaldamisest loobuda.

Liikmesriigid võivad leevendada artikli 11 lõike 3, artikli 12 lõigete 5 ja 6, artikli 13 lõike 6 ning artiklite 14 ja 16 nõudeid mitteohtlikele tavajäätmetele, välja arvatud juhul, kui neid jäätmeid ladustatakse A-kategooria jäätmeheidlas, või selliste nõuete kohaldamisest loobuda.

- Ilma et see piiraks muude ühenduse õigusaktide kohaldamist, ei kohaldata käesoleva direktiivi reguleerimisalasse kuuluvate jäätmete suhtes direktiivi 1999/31/EÜ.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- jäätmed* – nagu määratletud direktiivi 75/442/EMÜ artikli 1 punktis a;
- ohtlikud jäätmed* – nagu määratletud nõukogu 12. detsembri 1991. aasta direktiivi 91/689/EMÜ ohtlike jäätmete kohta ⁽³⁾ artikli 1 lõikes 4;
- püsijäätmed* – jäätmed, milles ei toimu olulisi füüsikalisi, keemilisi või bioloogilisi muutusi. Püsijäätmed ei lahustu, põle ega reageeri muul viisil füüsikaliselt või keemiliselt, ei ole biolagundatavad ega mõjuta kahjulikult muid nendega kokkupuutesse sattuvaid aineid viisil, mis võiks põhjustada keskkonna saastumist või kahjustada inimeste tervist. Jäätmete üldleostuvus ja saasteainete sisaldus ning nõrgvee ökotoksilisus peavad olema tähtsusetud ja eelkõige ei tohi need ohustada pinnavee ja/või põhjavee kvaliteeti;

⁽¹⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

⁽²⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

⁽³⁾ EÜT L 377, 31.12.1991, lk 20. Direktiivi on muudetud määrusega (EÜ) nr 166/2006.

- 4) *saastumata pinnas* – pinnas, mis eemaldatakse maapinna ülemisest kihist kaevandamise käigus ja mida ei loeta saastunuks vastavalt kaevandamise asukoha liikmesriigi siseriiklikule õigusele või ühenduse õigusele;
- 5) *maavara* – maakoos looduslikult leiduva orgaanilise või anorgaanilise aine maardla, nagu näiteks energeetilised kütused, metallimaagid, tööstuslikud mineraalid ja ehitusmaterjalina kasutatavad mineraalid, välja arvatud vesi;
- 6) *kaevandustööstused* – kõik asutused ja ettevõtted, mis tegelevad ärilistel eesmärkidel maavarade pealmaa- või allmaakaevandamisega, sealhulgas puuraukude kaudu toimuva kaevandamisega või kaevandatud materjali rikastamisega;
- 7) *avameri* – mereala ja merepõhi, mis ulatub tavaliste või keskmiste loodete madalaima veetaseme märgist kaugeemale;
- 8) *rikastamine* – maavaradega tehtavad mehaanilised, füüsilised, bioloogilised, termilised või keemilised protsessid või nende protsesside kombinatsioon (sealhulgas karjäärde tegevus) maavarade eraldamiseks, sealhulgas materjali tükisuuruse muutmine, sorteerimine, eraldamine ja leostamine ning eelnevalt kõrvale jäetud jäätmete ümbertöötamine, välja arvatud sulatamine, termilised tootmisprotsessid (välja arvatud lubjakivi põletamine) ja metallurgilised tööd;
- 9) *rikastamisjäätmelad* – pärast maavara väärtuslikuma osa vähemväärtuslikust kivimist eraldamist (nt purustamine, peenestamine, suuruse järgi sorteerimine, flotatsioon ja muud füüsikalised-keemilised tehnoloogiad) järele jäävad tahked või vedelad jäätmed;
- 10) *puistang* – insenerirajatis tahkete jäätmete ladustamiseks maapinnal;
- 11) *tamm* – inseneriehitus vee ja/või jäätmete hoidmiseks või säilitamiseks hiivahoidlas;
- 12) *hiivahoidla* – looduslik või insenerirajatis, kus hoitakse peenestatud jäätmeid, harilikult rikastamisjäätmelad, ning erinevat veehulka, mis tuleneb maavara rikastamisest ning tööprotsessis kasutatava vee selitamisest ja ringlussevõtust;
- 13) *nõrga happe dissotsieeruv tsüaniid* – tsüaniid ja tsüaniidühend, mis dissotsieerub nõrga happega määratud pH tasemel;
- 14) *nõrgvesi* – iga jäätmeoidlasse paigaldatud jäätmetest läbi imbunud ja välja nõrgunud või jäätmeoidlas sisalduv vedelik, sealhulgas saastunud dremaazivesi, mis võib asjakohase töötlemiseta keskkonda kahjulikult mõjutada;
- 15) *jäätmeoidla* – iga ala mis on mõeldud tahkel, vedelal, lahuse või suspensiooni kujul olevate kaevandamisjäätmelad kogumiseks või ladustamiseks järgmisteks ajavahemikeks:
- määratlemata ajaks A-kategooria jäätmeoidlate ja jäätmekavas kirjeldatud ohtlike jäätmelad hoidlate puhul;
 - rohkem kui kuus kuud ootamatult tekkinud ohtlike jäätmelad hoidlate puhul;
 - rohkem kui aasta mittepüsivate tavajäätmelad hoidlate puhul;
 - rohkem kui kolm aastat saastumata pinnase, uuringute tulemusel tekkivate tavajäätmelad, turba kaevandamisel, rikastamisel ja ladustamisel tekkivate jäätmelad ning püsijäätmelad hoidlate puhul.
- Sellised hoidlad hõlmavad ka tamme või muid struktuure, mille eesmärk on hoida, säilitada, piirata või muul viisil toetada sellist hoidlat, ning samuti, kuid mitte ainult, puistanguid ja hiivahoidlaid, aga ei hõlma kaeveõõsi, millesse jäätmed paigutatakse pärast kaevandamist ala taastamise ja ehituse eesmärgil;
- 16) *suurõnnetus* – objektile käesoleva direktiivi reguleerimisalasse kuuluva käitise kaevandamisjäätmelad käitlemistegemise käigus tekkinud juhtum, mis kujutab inimeste tervisele ja/või keskkonnale viivitamatult või aja jooksul ilmnevat tõsist ohtu objektile või mujal;
- 17) *ohtlik aine* – aine, segu või valmistis, mis on ohtlik direktiivis 67/548/EMÜ⁽¹⁾ või direktiivis 1999/45/EÜ⁽²⁾ määratletud tähenduses;
- 18) *parim võimalik tehnika* – nagu on määratletud direktiivi 96/61/EÜ artikli 2 lõikes 11;

⁽¹⁾ Nõukogu 27. juuni 1967. aasta direktiiv 67/548/EMÜ ohtlike ainete liigitamist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta (EÜT 196, 16.8.1967, lk 1). Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2004/73/EÜ (ELT L 152, 30.4.2004, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. mai 1999. aasta direktiiv 1999/45/EÜ ohtlike preparaatide klassifitseerimist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta (EÜT L 200, 30.7.1999, lk 1). Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2006/8/EÜ (ELT L 19, 24.1.2006, lk 12).

- 19) *suubla* – pinnaveed, põhjavesi, üleminekuveed ja rannikuvesi, nagu on vastavalt määratletud direktiivi 2000/60/EÜ artikli 2 lõigetes 1, 2, 6 ja 7;

Artikkel 4

Üldnõuded

- 20) *taastamine* – jäätmeohtu poolt mõjutatud maapinna töötlemine selliselt, et taastada maapinna rahuldav seisukord, pöörates erilist tähelepanu mulla kvaliteedile, looduslikule loomastikule ja taimestikule, looduslikele elupaikadele, mageveesüsteemidele, maastikule ja asjakohasele kasutamisele;

- 21) *uuring* – majandusliku väärtusega maavaralasundi otsing, sealhulgas proovivõtmine, koondproovi võtmine, puurimine ja kaevamine, kuid välja arvatud kõik maardla kasutuselevõtmiseks vajalikud tööd ja kõik olemasoleva kaevandamisega otseselt seotud toimingud;

- 22) *üldsus* – üks või mitu füüsilist või juriidilist isikut ja vastavalt siseriiklikele õigusaktidele või tavadele selliste isikute ühendused, organisatsioonid või rühmad;

- 23) *asjaomane üldsus* – üldsus, keda käesoleva direktiivi artiklite 6 ja 7 kohaste keskkonnanõuete otsuste tegemine mõjutab või võib mõjutada, või üldsus, kelle huvidega see on seotud; selle mõiste puhul arvestatakse, et selline huvi on keskkonnakaitset edendavatel valitsusvälistel organisatsioonidel, kes vastavad siseriiklike õigusaktidega sätestatud nõuetele;

- 24) *käitaja* – füüsiline või juriidiline isik, kes vastutab kaevandamisjäätmete käitlemise eest kooskõlas selle liikmesriigi siseriiklike õigusaktidega, kus jäätmeid käideldakse, kaasa arvatud kaevandamisjäätmete ajutine ladustamine nii käitise tegutsemise ajal kui ka pärast sulgemist;

- 25) *jäätmevaldaja* – kaevandamisjäätmete tekitaja või füüsiline või juriidiline isik, kelle valduses jäätmed on;

- 26) *pädev isik* – füüsiline isik, kellel on vastavalt tegutsemiskoha liikmesriigi siseriiklikule õigusele määratletud tehnilised teadmised ja kogemus käesolevast direktiivist tulenevate ülesannete täitmiseks;

- 27) *pädev asutus* – asutus või asutused, mille liikmesriik määrab vastutama käesolevast direktiivist tulenevate kohustuste täitmise eest;

- 28) *tegevuskoht* – kogu käitaja kontrolli all olev selgelt määratletud geograafiline maa-ala;

- 29) *oluline muutus* – muutus jäätmeohtu struktuuris või tegevuses, mis pädeva asutuse arvates võib oluliselt kahjustada inimeste tervist või keskkonda.

1. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, et tagada kaevandamisjäätmete käitamine viisil, mis ei sea ohtu inimeste tervist ning mille käigus ei kasutata protsesse või meetodeid, mis võivad kahjustada keskkonda, eelkõige ohustada vett, õhku, pinnast, loomastikku ja taimestikku, ei tekitata müra või lõhnast põhjustatud häireid ega kahjustata maastikku ega erihuvi pakkuvaid kohti. Liikmesriigid võtavad ka vajalikud meetmed, et keelata kaevandamisjäätmete hülgamine, kaadamine või kontrollimata ladustamine.

2. Liikmesriigid tagavad, et käitaja võtab kõik vajalikud meetmed, et vältida või vähendada nii palju kui võimalik kaevandamisjäätmete käitamisest põhjustatud kahjulikku mõju keskkonnale ja inimeste tervisele. See sisaldab iga jäätmeohtu haldamist, samuti pärast selle sulgemist, ning selle hoidlaga seoses suurõnnetuste vältimist ja sellest keskkonnale ja inimeste tervisele tulenevate tagajärgede piiramist.

3. Lõikes 2 nimetatud meetmed põhinevad muu hulgas parimal võimalikul tehnikal, ilma kohustuseta kasutada mõnda konkreetset tehnikat või tehnoloogiat, aga võttes arvesse asjaomase jäätmeohtu tehnilisi omadusi, selle geograafilist asukohta ja kohalikke keskkonnanõuete.

Artikkel 5

Jäätmekava

1. Liikmesriigid tagavad, et käitaja koostab jäätmekava kaevandamisjäätmete minimeerimiseks, töötlemiseks, taaskasutuseks ja kõrvaldamiseks, võttes arvesse säästva arengu põhimõtet.

2. Jäätmekava eesmärgid on järgmised:

a) vältida või vähendada jäätmete tekitamist ja nende ohtlikkust, võttes eelkõige arvesse

i) jäätmekäitlust projekteerimisjärgus ning kaevandamis- ja rikastusmeetodi valikul;

ii) muutusi, mis võivad toimuda seoses kaevandamisjäätmete pindala suurenemisega ja mõjuga tingimustele maapinnal;

iii) kaevandamisjäätmete paigutamist tagasi kaevandamise pärast maavara väljamist, kui see on tehniliselt ja majanduslikult teostatav ning keskkonnasäästlik kooskõlas ühenduse tasandil olemas olevate keskkonnanõuete standarditega ja muude käesoleva direktiivi asjakohaste nõuetega;

- iv) pinnase tagasipanekut pärast jäätmeheidla sulgemist või, kui see pole praktiliselt teostatav, pinnase uuesti kasutamist mujal;
 - v) maavarade rikastamisel vähem ohtlike ainete kasutamist;
- b) soodustada kaevandamisjätmete taaskasutamist selliste jätmete ringlussevõtu, korduskasutamise või parandamise teel, kui see on keskkonnasäästlik kooskõlas ühenduse tasandil olemas olevate keskkonnavalaste standarditega ja käesoleva direktiivi asjakohaste nõuetega;
- c) tagada lähemas ja pikemas perspektiivis kaevandamisjätmete ohutu kõrvaldamine, võttes eelkõige projekteerimisjärgus arvesse jäätmeheidla haldamist selle tegevuse ajal ja pärast selle sulgemist ning valides projekti, mis
- i) nõuab vähest ning võimaluse korral ei nõua üldse suletud jäätmeheidla järelevalvet, kontrolli ja haldamist;
 - ii) hoiab ära või vähemalt minimeerib pikaajalised negatiivsed mõjud, mis tulenevad näiteks jäätmeheidlast õhu või vee kaudu eralduvatest saasteainetest, ning
 - iii) tagab olemasolevast maapinnast kõrgemale tõusvate tammide või puistangute pikaajalise geotehnilise stabiilsuse.
3. Jäätmekava sisaldab vähemalt järgmisi elemente:
- a) vajaduse korral jäätmeheidla kavandatav liigitus III lisas kindlaks määratud kriteeriumide kohaselt:
- kui on vajalik A-kategooria jäätmeheidla, dokument, milles näidatakse, et suurõnnetuste vältimise põhimõtted, ohutuse juhtimise süsteem selle rakendamiseks ja käitisesisese hädaolukorra lahendamise kava võetakse kasutusele kooskõlas artikli 6 lõikega 3;
 - kui käitaja arvab, et A-kategooria jäätmeheidla pole vajalik, piisav teave selle põhjendamiseks, sealhulgas võimalike õnnetusohutude määratlemine;
- b) jätmete iseloomustus kooskõlas II lisaga ja teatis tööperioodil tekkinud kaevandamisjätmete hinnangulise koguhulga kohta;
- c) selliseid jätmeid tekitava tegevuse ja sellele järgneva jätmete töötlemise kirjeldus;
- d) kirjeldus, kuidas selliste jätmete ladustamine võib keskkonda ja inimeste tervist kahjulikult mõjutada, ning ennetusmeetmed, et minimeerida keskkonnamõju jäätmeheidla tegutsemise ajal ja pärast sulgemist, kaasa arvatud artikli 11 lõike 2 punktides a, b, d ja e osutatud aspektid;
- e) kavandatavad kontrolli- ja järelevalvemenetlused vastavalt artiklile 10 (vajaduse korral) ja artikli 11 lõike 2 punktile c;
- f) kavandatav sulgemiskava, sealhulgas taastamiseks, sulgemisjärgseteks toiminguteks ja järelevalveks, nagu on sätestatud artiklis 12;
- g) meetmed vee seisundi halvenemise vältimiseks vastavalt direktiivile 2000/60/EÜ ning õhu ja pinnase saastamise vältimiseks või minimeerimiseks artikli 13 kohaselt;
- h) uurimus jäätmeheidla poolt mõjutatava maa-ala olukorra kohta.
- Jäätmekavas tuleb anda piisavalt teavet, et võimaldada pädeval asutusel hinnata käitaja suutlikkust saavutada lõikes 2 esitatud jäätmekava eesmärgid ja täita käesolevast direktiivist tulenevaid kohustusi. Kavas selgitatakse eelkõige, kuidas lõike 2 punkti a alapunktis i nimetatud viisi ja meetodi abil täidetakse jäätmekava lõike 2 punktis a sätestatud jäätmekava eesmärgid.
4. Jäätmekava vaadatakse uuesti üle iga viie aasta järel ja/või vajaduse korral muudetakse, kui jäätmeheidla töös või ladustatud jätmetes on toimunud olulisi muudatusi. Igast muudatusest tuleb pädevat asutust teavitada.
5. Muude siseriiklike või ühenduse õigusaktide kohaselt koostatud kavasid, mis sisaldavad lõikes 3 sätestatud teavet, võib kasutada jäätmekäitluse kavana, kui sellega välditakse teabe põhjendamatu dubleerimist ja käitaja töö kordamist, tingimusel et kõik lõigete 1–4 nõuded on täidetud.
6. Pädev asutus kiidab jäätmekava heaks vastavalt liikmesriigi poolt otsustatavale menetlusele ja kontrollib kava täitmist.

Artikkel 6

Suurõnnetuste vältimine ja nendest teavitamine

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse A-kategooria jäätmeheidlate suhtes, välja arvatud direktiivi 96/82/EÜ reguleerimisalasse kuuluvad jäätmeheidlad.

2. Ilma et see piiraks muude ühenduse õigusaktide, eelkõige direktiivide 92/91/EMÜ ja 92/104/EMÜ kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et suurõnnetuse oht tehakse kindlaks ning et jäätmeheidla projekteerimisel, rajamisel, kasutamisel ja hooldamisel ning sulgemisel ja järelhooldusel kasutatakse vajalikke elemente, et vältida selliseid õnnetusi ja piirata nende kahjulikke tagajärgi inimeste tervisele ja/või keskkonnale, kaasa arvatud piiriülelised mõjud.

3. Lõike 2 nõuete täitmiseks peab iga käitaja enne tegevuse alustamist koostama suurõnnetuste vältimise põhimõtted kaevandamisjäätmete käitlemisel ja jõustama selle rakendamiseks ohutuse juhtimise süsteemi kooskõlas I lisa 1. jao elementidega ning jõustama samuti hoidlasisesse hädaolukorra lahendamise kava, kus täpsustatakse õnnetuse korral käitise territooriumil võetavad meetmed.

Nende põhimõtete osana määrab käitaja ohutusjuhi, kes vastutab suurõnnetuste vältimise põhimõtete rakendamise ja korrapärase järelevalve eest.

Pädev asutus koostab hoidlavälise hädaolukorra lahendamise kava, kus täpsustatakse õnnetuse korral väljaspool käitise territooriumi võetavad meetmed. Käitaja esitab loataotluse osana pädevale asutusele selle kava koostamiseks vajaliku teabe.

4. Lõikes 3 nimetatud hädaolukorra lahendamise kaval on järgmised eesmärgid:

- a) ohjeldada ja kontrollida suurõnnetusi ja muid õnnetusjuhtumeid nii, et nende mõju oleks minimaalne, ja eelkõige piirata inimeste tervisele ja keskkonnale tekitavat kahju;
- b) rakendada meetmeid, mis on vajalikud inimeste tervise ja keskkonna kaitsmiseks suurõnnetuste ja muude õnnetusjuhtumite mõju eest;
- c) edastada vajalik teave üldsusele ja piirkonna asjaomastele teenistustele või asutustele;
- d) näha ette keskkonna puhastamine, korrastamine ja taastamine pärast suurõnnetust.

Liikmesriigid tagavad, et käitaja annab suurõnnetuse korral pädevale asutusele viivitamata kogu vajaliku teabe, et aidata minimeerida õnnetuse tagajärgi inimeste tervisele ning hinnata ja minimeerida tegeliku või võimaliku keskkonnakahjustuse ulatust.

5. Liikmesriigid tagavad, et asjaomasele üldsusele antakse võimalus varakult ja tõhusalt osaleda lõike 3 kohaselt

koostatava hoidlavälise hädaolukorra lahendamise kava ettevalmistamises või läbivaatamises. Sel eesmärgil teavitatakse asjaomast üldsust igast nimetatud ettepanekust ja neile tehakse kättesaadavaks asjakohane teave, muu hulgas teave õiguse kohta osaleda otsustamisprotsessis ja teave pädeva asutuse kohta, kellele saab esitada märkusi ja küsimusi.

Liikmesriigid tagavad, et asjaomasel üldsusel on mõistliku aja jooksul õigus esitada märkusi ja et hoidlavälise hädaolukorra lahendamise kava käsitleva otsuse tegemisel võetakse neid märkuseid nõuetekohaselt arvesse.

6. Liikmesriigid tagavad, et teave ohutusmeetmete ja õnnetuse korral kohustusliku käitumise kohta, mis sisaldab vähemalt I lisa 2. jaos loetletud elemente, esitatakse asjaomasele üldsusele tasuta ja jooksvalt.

See teave vaadatakse iga kolme aasta järel üle ja vajaduse korral ajakohastatakse.

Artikkel 7

Loataotlus ja luba

1. Jäätmeheidla ei tohi tegutseda ilma pädeva asutuse poolt antud loata. Luba sisaldab käesoleva artikli lõikes 2 määratletud elemente ja selles märgitakse selgesõnaliselt jäätmeheidla kategooria vastavalt artiklis 9 nimetatud kriteeriumidele.

Tingimusel et kõik käesoleva artikli nõuded on täidetud, võib muude siseriiklike või ühenduse õigusaktide kohaselt koostatud lubasid ühendada üheks loaks, kui selline vorm väldib teabe põhjendamatu dubleerimist ja käitaja või pädeva asutuse töö kordamist. Lõikes 2 määratud andmed võib hõlmata ühe või mitme loaga tingimusel, et kõik käesoleva artikli nõuded on täidetud.

2. Loataotlus sisaldab vähemalt järgmisi andmeid:

- a) käitaja andmed;
- b) jäätmeheidla kavandatav asukoht, sealhulgas mis tahes võimalikud alternatiivsed asukohad;
- c) jäätmekava vastavalt artiklile 5;
- d) piisavad meetmed artiklis 14 nõutava rahalise või samaväärse tagatise jaoks;
- e) käitaja poolt direktiivi 85/337/EMÜ ⁽¹⁾ artikli 5 kohaselt esitatud teave selle kohta, kas keskkonnamõju hindamine on selle direktiivi kohaselt vajalik.

⁽¹⁾ Nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiiv 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta (EÜT L 175, 5.7.1985, lk 40). Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2003/35/EÜ (ELT L 156, 25.6.2003, lk 17).

3. Pädev asutus annab loa ainult siis, kui ta on veendunud järgmises:

- a) käitaja vastab käesoleva direktiivi asjakohastele nõuetele;
- b) jäätmekäitlus ei ole otseses vastuolus direktiivi 75/442/EMÜ artiklis 7 nimetatud asjakohase jäätmekava või -kavadega ega takista muul viisil nimetatud kava või kavade rakendamist.

4. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et pädevad asutused vaatavad loatingimused korrapäraselt uuesti läbi ja vajaduse korral ajakohastavad neid:

- kui on toimunud oluline muutus jäätmehoidla töös või ladustatud jäätmetes;
- artikli 11 lõike 3 kohaselt käitaja esitatud või artikli 17 kohaselt teostatud järelevalve käigus saadud seiretulemuste alusel;
- võttes arvesse artikli 21 lõike 3 kohast teabevahetust parima võimaliku tehnika alal toimunud olulisest muutusest.

5. Käesoleva artikli alusel antud loas sisalduv teave tehakse kättesaadavaks pädevatele siseriiklikele ja ühenduse statistikaasutustele, kui nad seda statistiliste andmete saamise eesmärgil taotlevad. Üldsusele ei tehta kättesaadavaks tundlikku äriteavet, nagu ärisuhteid ja kulujaotust ja majanduslikku maavaravaru puudutav teave.

Artikkel 8

Üldsuse osalemine

1. Loa andmise varases etapis või hiljemalt siis, kui teavet saab nõuetekohaselt esitada, teavitatakse üldsust kas avalike teadaannete või muude asjakohaste vahendite, näiteks võimaluse korral elektroonilise meedia abil järgmistest küsimustest:

- a) loataotlus;
- b) vajaduse korral asjaolu, et loataotluse kohta otsuse tegemisel peavad liikmesriigid omavahel konsulteerima vastavalt artiklile 16;

c) üksikasjad pädevate asutuste kohta, kes vastutavad otsuse tegemise eest, kellelt saab asjakohast teavet, kellele võib esitada märkusi ja küsimusi, ning üksikasjad märkuste ja küsimuste edastamise ajakava kohta;

d) võimalike otsuste laad;

e) vajaduse korral loa või loatingimuste ajakohastamise ettepaneku üksikasjad;

f) teadaanne selle kohta, millal, kus või kuidas tehakse asjakohane teave kättesaadavaks;

g) üksikasjad lõike 7 kohase üldsuse kaasamise korra kohta.

2. Liikmesriigid tagavad, et üldsusele tehakse asjakohaste tähtaegade jooksul kättesaadavaks järgmine:

a) kooskõlas siseriiklike õigusaktidega peamised aruanded ja teave, mis on pädevale asutusele edastatud ajal, mil üldsust lõike 1 kohaselt teavitati;

b) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/4/EÜ keskkonnateabele avaliku juurdepääsu kohta ⁽¹⁾ sätete kohaselt mis tahes teave lisaks käesoleva artikli lõikes 1 nimetatule, mis on vajalik otsuse tegemiseks vastavalt käesoleva direktiivi artiklile 7 ja mis saab kättesaadavaks alles pärast seda, kui üldsust on käesoleva artikli lõike 1 kohaselt teavitatud.

3. Liikmesriigid võtavad asjakohaseid meetmeid, et tagada üldsuse teavitamine vastavalt käesoleva artikli lõikele 1 loatingimuste artikli 7 lõike 4 kohasest ajakohastamisest.

4. Asjaomasel üldsusel on õigus esitada pädevale asutusele enne otsuse tegemist märkusi ja arvamusi.

5. Käesoleva artikli kohaselt peetud konsultatsioonide tulemusi peab otsuse tegemisel nõuetekohaselt arvesse võtma.

6. Kui otsus on tehtud, teatab pädev asutus sellest asjakohaste menetluste kohaselt asjaomasele üldsusele ja teeb talle kättesaadavaks järgmise teabe:

a) otsuse sisu, sealhulgas loa koopia;

b) põhjused ja kaalutlused, millel otsus põhineb.

⁽¹⁾ ELT L 41, 14.2.2003, lk 26.

7. Liikmesriigid määravad käesoleva artikli alusel üldsuse kaasamise üksikasjaliku korra kindlaks selliselt, et võimaldada asjaomasel üldsusel tõhusalt valmistada ja osaleda.

Artikkel 9

Jäätmeoidlate klassifitseerimise süsteem

Käesoleva direktiivi kohaldamisel klassifitseerivad pädevad asutused jäätmeoidla A-kategooria jäätmeoidlaks III lisas esitatud kriteeriumide alusel.

Artikkel 10

Kaeveõõned

1. Liikmesriigid tagavad, et taastamise ja ehitamise eesmärgil kaevandamisjäätmete tagaspanemisel kaeveõõntesse, mis on tehtud pealmaa- või allmaakaevandamise käigus, võtab käitaja asjakohaseid meetmeid, et:

- 1) kindlustada kaevandamisjäätmete stabiilsus vastavalt artikli 11 lõikele 2 *mutatis mutandis*;
- 2) vältida pinnase, pinna- ja põhjavee saastumist vastavalt artikli 13 lõigetele 1, 3 ja 5 *mutatis mutandis*;
- 3) tagada kaevandamisjäätmete ja kaeveõõnte seire vastavalt artikli 12 lõigetele 4 ja 5 *mutatis mutandis*.

2. Kaeveõõnte täitmisel kasutatavate muude jätmete kui kaevandamisjäätmete suhtes kohaldatakse asjakohastel juhtudel jätkuvalt direktiivi 1999/31/EÜ.

Artikkel 11

Jäätmeoidlate ehitamine ja haldamine

1. Liikmesriigid võtavad asjakohaseid meetmeid selle tagamiseks, et jäätmeoidlat haldab pädev isik ja et kantakse hoolt tehnilise arengu ja personali koolituse eest.

2. Pädev asutus veendub, et uue jäätmeoidla ehitamisel või olemasoleva muutmisel tagab käitaja:

- a) jäätmeoidla sobiva asukoha, võttes eelkõige arvesse ühenduse või riigi kohustusi seonduvalt kaitstud aladega ja geoloogilisi, hüdroloogilisi, hüdrogeoloogilisi, seismilisi ja geotehnilisi tegureid; jäätmeoidla projekteerimise

selliselt, et lühemas ja pikemas perspektiivis täidetakse pinnase, õhu, põhja- või pinnavee saastumise vältimiseks vajalikke tingimusi, võttes eelkõige arvesse direktiive 76/464/EMÜ, ⁽¹⁾ 80/68/EMÜ ⁽²⁾ ja 2000/60/EÜ; saastunud vee ja nõrgvee tõhusa kogumise loas sätestatud ajal ja viisil; vee või tuule põhjustatud erosiooni vähendamise niivõrd, kui see on tehniliselt võimalik ja majanduslikult elujõuline;

- b) jäätmeoidla sobiva ehitamise, haldamise ja hooldamise, et tagada selle füüsiline stabiilsus ning vältida lähemas ja pikemas perspektiivis pinnase, õhu, pinna- või põhjavee reostamist või saastumist ning minimeerida nii palju kui võimalik maastiku kahjustamist;

- c) sobivate kavade ja korralduste olemasolu, et pädevad isikud saaksid perioodiliselt teha jäätmeoidla seiret ja kontrolli ning võtta meetmeid juhul, kui tulemused näitavad ebastabiilsust või vee või pinnase saastumist;

- d) sobivate korralduste tegemise maapinna taastamiseks ja jäätmeoidla sulgemiseks;

- e) sobivate korralduste tegemise jäätmeoidla sulgemise järgseks etapiks.

Punktis c osutatud seire ja kontrolli aruandeid hoitakse koos lubade dokumentidega alles, et tagada teabe asjakohane ülevõtmine, eriti käitaja vahetumise korral.

3. Käitaja teavitab liigselt viivitamata ja igal juhul hiljemalt 48 tunni jooksul pädevale asutusele igast juhtumist, mis tõenäoliselt võib mõjutada jäätmeoidla stabiilsust, ning jäätmeoidla kontrolli ja seiremenetluse käigus ilmnenu kõikidest keskkonda oluliselt kahjustavatest mõjudest. Käitaja rakendab vastavalt vajadusele hoidlasisesse hädaolukorra lahendamise kava ja järgib kõiki pädeva asutuse antud korraldusi, mis on tehtud parandusmeetmete võtmiseks.

⁽¹⁾ Nõukogu 4. mai 1976. aasta direktiiv 76/464/EMÜ teatavate ühenduse veekeskkonda lastavate ohtlike ainete põhjustatava saaste kohta (EÜT L 129, 18.5.1976, lk 23). Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2000/60/EÜ.

⁽²⁾ Nõukogu 17. detsembri 1979. aasta direktiiv 80/68/EMÜ põhjavee kaitse kohta teatavatest ohtlikest ainetest lähtuva reostuse eest (EÜT L 20, 26.1.1980, lk 43). Direktiivi on muudetud direktiiviga 91/692/EMÜ (EÜT L 377, 31.12.1991, lk 48).

Käitaja kannab võetavate meetmete kulud.

Pädeva asutuse kindlaksmääratud sagedusega, kuid igal juhul vähemalt üks kord aastas, esitab käitaja pädevatele asutustele koondandmete alusel aruande kõikide seiretulemuste kohta, et tõendada vastavust loatingimustele ja täiendada teadmisi jäätmete ja jäätmeheidla käitumise kohta. Selle aruande alusel võib pädev asutus otsustada, et vajalik on sõltumatu eksperdi kinnitus.

Artikkel 12

Jäätmeheidlate sulgemine ja sulgemisjärgsed menetlused

1. Liikmesriigid võtavad meetmeid, et tagada lõigete 2–5 järgimine.

2. Jäätmeheidla sulgemist alustatakse üksnes siis, kui üks järgmistest tingimustest on täidetud:

- a) loas nimetatud asjakohased tingimused on täidetud;
- b) käitaja taotlusel on pädevalt asutuselt saadud luba;
- c) pädev asutus teeb sellekohase põhjendatud otsuse.

3. Jäätmeheidlat võib lugeda lõplikult suletuks üksnes pärast seda, kui pädev asutus on liigse viivitusega korraldanud lõpliku kohapealse kontrolli, hinnanud käitaja esitatud kõiki aruandeid, kinnitanud, et jäätmeheidla poolt mõjutatud maa-ala on taastatud, ja teavitanud käitajat sulgemise heakskiitmisest.

Nimetatud heakskiitmine ei vähenda mitte mingil viisil käitaja loatingimustest või õigusaktidest tulenevaid kohustusi.

4. Käitaja vastutab hooldamise, seire, kontrolli ja parandavate meetmete eest sulgemisjärgsel etapil seni, kuni pädev asutus seda nõuab, võttes arvesse ohu laadi ja kestust, välja arvatud juhul, kui pädev asutus otsustab käitajalt need ülesanded pärast jäätmeheidla lõplikku sulgemist enda kanda võtta, ilma et see mõjutaks jäätmevaldaja kohustusi, mis tulenevad siseriiklikest või ühenduse õigusaktidest.

5. Kui jäätmeheidla sulgemise järel peab pädev asutus ühenduse õigusaktides, eelkõige direktiivides 76/464/EMÜ, 80/68/EMÜ ja 2000/60/EÜ esitatud asjakohaste ühenduse keskkonna-alaste nõuete standardite täitmiseks vajalikuks, kontrollib käitaja muu hulgas heidla füüsilist ja keemilist stabiilsust ning minimeerib negatiivset mõju keskkonnale, eelkõige pinna- ja põhjaveele, tagades:

- a) heidla kõikide struktuuride järelevalve ja kaitse ning kontrolli- ja mõõteaparatuuri alalise kasutusvalmiduse;
- b) vastavalt vajadusele ülevoolukanalite ja liigveelaskmete puhta ja vabana hoidmise.

6. Jäätmeheidla sulgemise järel teavitab käitaja pädevat asutust viivitamata kõikidest juhtumitest või arengutest, mis tõenäoliselt võivad mõjutada jäätmeheidla stabiilsust, ja vastavate kontrolli- ja seiremenetluste käigus ilmnenu kõikidest keskkonda olulistest kahjustavatest mõjudest. Käitaja rakendab vastavalt vajadusele hoidlasisesse hädaolukorra lahendamise kava ja järgib kõiki pädeva asutuse antud korraldusi parandusmeetmete võtmiseks.

Käitaja kannab võetavate meetmete kulud.

Pädeva asutuse kindlaksmääratud juhtudel ja sagedusega esitab käitaja pädevatele asutustele koondandmete alusel aruande kõikide seiretulemuste kohta, et tõendada vastavust loatingimustele ja täiendada teadmisi jäätmete ja jäätmeheidla käitumise kohta.

Artikkel 13

Vee seisundi halvenemise ning õhu ja pinnase saastumise vältimine

1. Pädev asutus veendub, et käitaja on võtnud vajalikke meetmeid, et täita ühenduse keskkonnastandardeid, eelkõige tõkestades vee hetkeseisundi halvenemist vastavalt direktiivile 2000/60/EÜ muu hulgas selleks, et:

- a) hinnata ladustatud jäätmetest nõrgvee tekkimise võimalust, kaasa arvatud saasteainete sisaldust selles nii jäätmeheidla käitamise ajal kui ka sulgemisjärgsel etapil ning määrata jäätmeheidla vee tasakaal;
- b) vältida või minimeerida nõrgvee tekkimist ning jäätmetest tulenevat pinna- või põhjavee ja pinnase saastumist;

- c) koguda ja käidelda jäätmeheidlast saastunud vett ja nõrgvett nende ärajuhtimisele esitatavate asjakohaste standardite kohaselt.

Artikkel 14

Rahaline tagatis

2. Pädev asutus tagab, et käitaja on võtnud piisavad meetmed tolmu ja gaasiliste heidete vältimiseks või vähendamiseks.

3. Kui pädev asutus on keskkonnanarikade hinnangu põhjal otsustanud, võttes eelkõige arvesse direktiive 76/464/EMÜ, 80/68/EMÜ või 2000/60/EÜ, kui see on asjakohane, et nõrgvee kogumine ja käitlemine ei ole vajalik, või kui leitakse, et jäätmeheidla ei kujuta võimalikku ohtu pinnasele, põhja- või pinnaveele, võib lõike 1 punktides b ja c sätestatud nõudeid vastavalt leevendada või nende kohaldamisest loobuda.

4. Tahkel või vedelal kujul või hiivana esinevate kaevandamisjäätmete juhtimisel muusse kui kaevandamisjäätmete kõrvaldamiseks ehitatud suublasse seavad liikmesriigid tingimuseks, et käitleja järgib direktiivide 76/464/EMÜ, 80/68/EMÜ ja 2000/60/EÜ asjakohaseid nõudeid.

5. Kaevandamisjäätmete tagasipanemisel pealmaa- või allmaakaevandamise käigus tehtud kaeveõõntesse, mille sulgemisjärgne ülejutamine on lubatud, võtab käitaja vajalikke meetmeid vee seisundi halvenemise ja pinnase saastumise tõkestamiseks või minimeerimiseks vastavalt lõigetele 1 ja 3 *mutatis mutandis*. Käitaja edastab pädevale asutusele teabe, mis on vajalik ühenduse kohustuste, eriti direktiivis 2000/60/EÜ sätestatu täitmise tagamiseks.

6. Juhul kui hiivahoidlas leidub tsüaniidi, tagab käitleja, et nõrga happe dissotsieeruva tsüaniidi kontsentratsiooni alandatakse seal parima võimaliku tehnoloogia abil madalaima võimaliku tasemeni, ja tagab igal juhul jäätmeheidlates, millele on eelnevalt luba antud või mis on tegutsenud enne 1. maid 2008, et nõrga happe dissotsieeruva tsüaniidi kontsentratsioon rikastamisjäätmete juhtimisel rikastamisettevõttest hiivahoidlasse ei ületa 50 ppm alates 1. maist 2008, 25 ppm alates 1. maist 2013, 10 ppm alates 1. maist 2018 ja 10 ppm jäätmeheidlates, millele on antud luba pärast 1. maid 2008.

Pädeva asutuse taotlusel tõendab käitaja riskianalüüsiga, milles on arvesse võetud tegevuskohale omaseid tingimusi, et nimetatud kontsentratsioonimäärasid ei ole vaja rohkem alandada.

1. Pädev asutus nõuab enne kaevandusjäätmete jäätmeheidlasse kogumise või ladustamise alustamist rahalist tagatist (nt rahalise deposiidina, sealhulgas tööstusharu vastastikused garantiifondid) või samaväärset tagatist vastavalt liikmesriikide määratavale korrale, sellisel et:

a) kõik käesoleva direktiivi kohaselt välja antud loa alusel tulenevad kohustused, sealhulgas sulgemisjärgsed sätted, täidetakse;

b) jäätmeheidla poolt mõjutatud maa-ala taastamiseks, nagu on kirjeldatud artikli 5 kohaselt koostatud jäätmekavas ja nõutud artiklis 7 osutatud loas, on rahalised vahendid igal ajal hõlpsasti kättesaadavad.

2. Lõikes 1 nimetatud tagatis arvutatakse vastavalt

a) jäätmeheidla tõenäolisele keskkonnamõjule, võttes eelkõige arvesse jäätmeheidla kategooriat, jäätmete omadusi ja taastatud maa edasist kasutamist;

b) eeldusele, et vajalikule taastustööle annavad hinnangu ja selle teevad sõltumatud ja piisava kvalifikatsiooniga kolmandad isikud.

3. Tagatise suurust kohandatakse korrapäraselt kooskõlas taastustööga, mida jäätmeheidla poolt mõjutatud maa-alal on vaja teha, nagu on kirjeldatud artikli 5 kohaselt koostatud jäätmekavas ja nõutud artiklis 7 osutatud loas.

4. Kui pädev asutus kiidab sulgemise heaks vastavalt artikli 12 lõikele 3, annab ta käitajale kirjaliku tõendi, millega ta vabastatakse käesoleva artikli lõikes 1 osutatud tagamiskohustusest, välja arvatud artikli 12 lõikes 4 osutatud sulgemisjärgsete kohustuste osas.

Artikkel 15

Keskkonnavaline vastutus

Direktiivi 2004/35/EÜ III lisasse lisatakse järgmine punkt:

“13. Kaevandamisjäätmete käitlemine vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta direktiivile 2006/21/EÜ kaevandustööstuse jäätmete käitlemise kohta. (*)

(*) ELT L 102, 11.4.2006, lk 15”.

*Artikkel 16***Piiriülesed mõjud**

1. Kui liikmesriik, kus jäätmeoidla asub, on teadlik, et A-kategooria jäätmeoidla tegevusel võivad tõenäoliselt olla keskkonda oluliselt kahjustavad mõjud ja sellest tulenev oht inimeste tervisele teises liikmesriigis, või kui seda taotleb liikmesriik, keda oht võib mõjutada, edastab liikmesriik, kelle territooriumil artikli 7 kohane loataotlus esitati, nimetatud artikli kohaselt saadud teabe teisele liikmesriigile samal ajal, kui ta avaldab teabe oma kodanikele.

Niisugune teave on aluseks kõikidele konsultatsioonidele, mis võivad nende kahe liikmesriigi vastastikustes ja võrdväärses omavahelistes suhetes vajalikuks osutuda.

2. Kahepoolsete suhete raames tagavad liikmesriigid, et lõikes 1 nimetatud juhtudel tehakse loataotlused asjakohase ajavahemiku jooksul kättesaadavaks ka tõenäoliselt mõjutatava liikmesriigi asjaomasele üldsusele, nii et üldsus saaks nende kohta arvamust avaldada enne, kui pädev asutus teeb oma otsuse.

3. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva artikli lõikes 1 osutatud jäätmeoidlas toimuva õnnetuse korral edastatakse käitajalt pädevale astutusele artikli 6 lõike 4 kohaselt esitatud teave viivitamata teisele liikmesriigile, et aidata minimeerida õnnetuse tagajärgede mõju inimeste tervisele ning hinnata ja minimeerida tegeliku või võimaliku keskkonnakahjustuse ulatust.

*Artikkel 17***Pädeva asutuse korraldatavad kontrollid**

1. Enne ladustamistööde alustamist ja korrapäraselt pärast seda, sealhulgas sulgemisjärgne etapp, asjaomase liikmesriigi poolt otsustatud ajavahemike järel, kontrollib pädev asutus kõiki artikliga 7 hõlmatud jäätmeoidlaid, et tagada nende vastavus asjakohaste loatingimustega. Positiivne tulemus ei vähenda mitte mingil viisil käitaja jaoks loatingimustega kehtestatud vastutust.

2. Liikmesriigid nõuavad käitajalt kõikide jäätmekäitlusoperatsioonide ajakohastatud registri pidamist ja selle kättesaadavaks tegemist pädevale asutusele kontrollimiseks ning et jäätmeoidla haldamise ajal käitaja vahetumise korral tagatakse jäätmeoidlaga seotud asjaspepuutuva ajakohastatud teabe ja registre te asjakohane üleandmine.

*Artikkel 18***Aruandluskohustus**

1. Liikmesriigid saadavad iga kolme aasta tagant komisjonile aruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta. Aruanne

koostatakse komisjoni poolt artikli 23 lõikes 2 ette nähtud korras vastu võetud küsimustiku või vormi alusel. Aruanne saadetakse komisjonile üheksa kuu jooksul pärast selles käsitletud kolmeaastase ajavahemiku lõppu.

Komisjon avaldab aruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta üheksa kuu jooksul pärast aruannete saamist liikmesriikidelt.

2. Liikmesriigid esitavad igal aastal komisjonile teabe käitajate poolt artikli 11 lõike 3 ja artikli 12 lõike 6 kohaselt teatatud juhtumite kohta. Komisjon teeb selle teabe taotluse korral teistele liikmesriikidele kättesaadavaks. Ilma et see piiraks keskkonnateabele üldsuse juurdepääsu käsitlevate ühenduse õigusaktide kohaldamist, teevad liikmesriigid omakorda selle teabe taotluse korral asjaomasele üldsusele kättesaadavaks.

*Artikkel 19***Karistused**

Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad karistuste kohta, mida kohaldatakse vastavalt käesolevale direktiivile vastu võetud siseriiklike õigusnormide rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Ettenähtud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

*Artikkel 20***Suletud jäätmeoidlate inventeerimine**

Liikmesriigid tagavad, et nende territooriumil asuvates suletud jäätmeoidlates, sealhulgas peremehetud jäätmeoidlad, mis põhjustavad tõsist negatiivset keskkonnamõju või võivad keskpika või lühikese aja jooksul kujuneda tõsiseks ohuks inimeste tervisele või keskkonnale, koostatakse inventarimistik ja seda ajakohastatakse korrapäraselt. Selline inventarimistik, mis tehakse üldsusele kättesaadavaks, koostatakse enne 1. maid 2012, võttes olemasolu korral arvesse artiklis 21 osutatud metodoloogiaid.

*Artikkel 21***Teabevahetus**

1. Komisjon, keda abistab artiklis 23 osutatud komitee, tagab asjakohase tehnilise ja teadusliku teabe vahetuse liikmesriikide vahel, et arendada metodoloogiaid, mis on seotud:

a) artikli 20 rakendamisega;

Liikmesriigid teavitavad komisjoni sellistest juhtumitest 1. augustiks 2008 ja tagavad, et neid hoidlaid hallatakse selliselt, et see ei takistaks käesoleva direktiivi eesmärkide, eriti

artikli 4 lõike 1 eesmärkide, ja ühenduse muude õigusaktide, sealhulgas direktiivi 2000/60/EÜ eesmärkide saavutamist.

Artikkel 25

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu enne 1. maid 2008. Liikmesriigid teavitavad neist viivitamata komisjoni.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiivi reguleerimisalas nende poolt vastuvõetavate siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 26

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 27

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 15. märts 2006

Euroopa Parlamendi nimel

president

J. BORRELL FONTELLES

Nõukogu nimel

eesistuja

H. WINKLER

I LISA

Suurõnnetuste vältimise põhimõtted ja asjaomasele üldsusele edastatav teave**1. Suurõnnetuste vältimise põhimõtted**

Käitaja suurõnnetuste vältimise põhimõtted ja ohutuse juhtimise süsteem peab olema vastavuses jäätmeheidlast tuleneva suurõnnetuse ohu suurusega. Nende rakendamist silmas pidades tuleb arvestada järgmiste asjaoludega:

- 1) suurõnnetuste vältimise põhimõtted peavad sisaldama käitaja üldisi eesmärke ja tegevuspõhimõtteid seoses suurõnnetuste ohu kontrollimisega;
- 2) ohutuse juhtimise süsteem peaks sisaldama seda osa üldisest juhtimissüsteemist, mis hõlmab suurõnnetuste vältimise põhimõtete määramise ja rakendamise seotud organisatsioonilist struktuuri, vastutust, praktikat, menetlusi, protsesse ja vahendeid;
- 3) ohutuse juhtimise süsteemis käsitletakse järgmisi küsimusi:
 - a) korraldus ja töötajad – kõigil korraldustasemetel suurõnnetuste ohu juhtimisega seotud töötajate ülesanded ja kohustused; selliste töötajate koolitusvajaduste kindlakstegemine ja vastava koolituse pakkumine; töötajate ja vajaduse korral alltöövõtjate kaasamine;
 - b) tõsiste ohtude kindlakstegemine ja hindamine – tava- ja erandkäitamisest tulenevate tõsiste ohtude süstemaatilise kindlakstegemise korra vastuvõtmine ja rakendamine ning selliste ohtude tõenäosuse ja raskusastme hindamine;
 - c) tegevuse kontrollimine – turvalist toimimist, sealhulgas hoidla hooldust, protsesse, seadmeid ja ajutisi katkestusi käsitlevate menetluste ja juhendite vastuvõtmine ja rakendamine;
 - d) muudatuste juhtimine – jäätmeheidlate muutmist või uute jäätmeheidlate kavandamist käsitlevate menetluste vastuvõtmine ja rakendamine;
 - e) kavade koostamine hädaolukordadeks – menetluste vastuvõtmine ja rakendamine tõenäoliste hädaolukordade kindlakstegemiseks süstemaatilise analüüsi teel ja hädaolukorra lahendamise kavade ettevalmistamine, katsetamine ja läbivaatamine sellistele hädaolukordadele reageerimiseks;
 - f) tegevuse jälgimine – menetluste vastuvõtmine ja rakendamine käitaja suurõnnetuste vältimise põhimõtete ja ohutuse juhtimise süsteemiga kehtestatud eesmärkide täitmise pidevaks hindamiseks ning uurimise ja parandusmeetmete võtmise mehhanismid juhaks, kui neid eesmärke ei järgita. Menetlused peaksid hõlmama süsteemi, mida käitaja kasutab suurõnnetustest ja “napilt mööda läinud juhtumitest” teatamiseks, eriti kui kaitsemeetmetes on olnud puudujääke, ning nende uurimiseks ja nende põhjal tehtud järelduste alusel võetud järelmeetmete jaoks;
 - g) kontrollimine ja läbivaatamine – menetluste vastuvõtmine ja rakendamine suurõnnetuste vältimise põhimõtete perioodiliseks süstemaatiliseks hindamiseks ja ohutuse juhtimise süsteemi tulemuslikkuse ja sobivuse perioodiliseks süstemaatiliseks hindamiseks; põhimõtete ja ohutuse juhtimise süsteemi toimimise dokumenteeritud läbivaatamine ja ajakohastamine juhtkonna poolt.

2. Asjaomasele üldsusele edastatav teave

- 1) Käitaja nimi ja jäätmeheidla aadress.
- 2) Teavet andva isiku ametikoht.

- 3) Kinnitus, et jäätmehoidla suhtes kohaldatakse käesoleva direktiivi rakendamiseks võetud õigus- ja/või haldusnorme ja et pädevale asutusele on vajaduse korral esitatud artikli 6 lõikes 2 osutatud asjaoludega seotud teave.
 - 4) Selge ja lihtne selgitus hoidlas toimuva tegevuse või tegevuste kohta.
 - 5) Jäätmehoidlas olevate ainete ja valmististe ning suurõnnetuse ohtu tekitada võivate jäätmete tavanimetused või üldnimetused või üldised ohuklassifikatsioonid koos peamiste ohtlike omaduste loetlemisega.
 - 6) Üldinfo suurõnnetuse ohtude laadi kohta, kaasa arvatud selle võimalik mõju ümbritsevale elanikkonnale ja keskkonnale.
 - 7) Piisav teave selle kohta, kuidas asjaomast ümbritsevat elanikkonda hoiatatakse ja kuidas neid suurõnnetuse korral asjaga kursis hoitakse.
 - 8) Piisav teave meetmete kohta, mida asjaomane elanikkond peab võtma, ja selle kohta, kuidas nad peaksid suurõnnetuse korral käituma.
 - 9) Kinnitus selle kohta, et käitaja peab oma territooriumil võtma piisavad meetmed eelkõige koostöös hädaabiteenistustega, et suurõnnetustega toime tulla ja minimeerida nende mõju.
 - 10) Viide hoidlavälisele hädaolukorra lahendamise kavale, mis on koostatud, et võidelda õnnetuse võimalike mõjudega väljaspool hoidla territooriumi. See peab hõlmama nõuannet järgida õnnetuse ajal kõiki hädaabiteenistuste juhtnööre ja nõudeid.
 - 11) Üksikasjad selle kohta, kust saab täiendavat teavet, võttes arvesse siseriiklikes õigusaktides sätestatud konfidentsiaalsusnõudeid.
-

*II LISA***Jäätmete iseloomustus**

Hoidlasse ladustatavaid jäätmeid tuleb iseloomustada nii, et oleks tagatud hoidla struktuuri pikaajaline füüsikaline ja keemiline püsivus ning et suurõnnetused oleks välditud. Jäätmete iseloomustus sisaldab vajaduse korral ja vastavalt jäätmeoidla kategooriale järgmisi aspekte:

- 1) kirjeldus ladustatavate jäätmete eeldatavate füüsikaliste ja keemiliste omaduste kohta lühema ja pikema aja jooksul, eraldi viitega aine püsivusele maapinnal valitsevates ilmastikutingimustes, võttes arvesse kaevandatava maavara või maavarade liiki ja kaevandamise käigus tekkiva maavarade lasundi ja/või tekkivate aherainete iseloomu;
- 2) jäätmete klassifikatsioon vastavalt otsuse 2000/532/EÜ ⁽¹⁾ asjakohasele kirjele, eriti seoses aine ohtlike omadustega;
- 3) maavara rikastamisel kasutatavate keemiliste ainete kirjeldus ja nende püsivus;
- 4) ladustamiseetodi kirjeldus;
- 5) kasutatav jäätmete transportimise süsteem.

*III LISA***Jäätmeoidlate klassifitseerimise kriteeriumid**

Jäätmeoidla klassifitseeritakse A-kategooriasse, kui:

- riskianalüüsi alusel, võttes arvesse selliseid asjaolusid nagu jäätmeoidla praegune või tulevane suurus, asukoht ja mõju keskkonnale, võib rike või väär käitamine, nt puistangu varing või tammi purunemine, põhjustada suurõnnetuse, või
- hoidlas on direktiivi 91/689/EMÜ kohaselt klassifitseeritud ohtlikke jäätmeid üle teatava piiri või
- hoidlas on direktiivide 67/548/EMÜ või 1999/45/EÜ kohaselt klassifitseeritud ohtlikke aineid või valmistisi üle teatava piiri.

⁽¹⁾ Komisjoni 3. mai 2000. aasta otsus 2000/532/EÜ, millega asendatakse otsus 94/3/EÜ (millega kehtestatakse jäätmeid käsitleva nõukogu direktiivi 75/442/EMÜ artikli 1 punkti a kohaselt jäätmete nimistu) ja nõukogu otsus 94/904/EÜ (millega kehtestatakse ohtlikke jäätmeid käsitleva nõukogu direktiivi 91/689/EMÜ artikli 1 lõike 4 kohaselt ohtlike jäätmete nimistu) (EÜT L 226, 6.9.2000, lk 3). Otsust on viimati muudetud nõukogu otsusega 2001/573/EÜ (EÜT L 203, 28.7.2001, lk 18).